

עמ"ת 11770-09-25 - פלוני נ' מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

עמ"ת 11770-09-25

לפני: כבוד השופט יחיאל כשר

העורר: פלוני
נגד

המשיבה: מדינת ישראל
ערר לפי סעיף 53 לחוק סדר הדין הפלילי
(סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996, על
החלטת בית המשפט המחוזי בנוף הגליל - נצרת
(השופט ג' צפריר), מיום 3.9.2025, ב-מ"ת
30710-08-24.
כ"ח באלול תשפ"ה (21 ספטמבר 2025
עו"ד שלומי בלומנפלד
עו"ד הדר פרנקל

תאריך הישיבה:
בשם העורר:
בשם המשיבה:

החלטה

1. בפניי ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בנצרת - נוף הגליל (השופט ג' צפריר), מיום 3.9.2025, ב-מ"ת 30710-09-24, במסגרתה נדחתה בקשת העורר לעיון חוזר בהחלטה שלפיה ישהה במעצר, מאחורי סורג ובריא, עד תום ההליכים נגדו.

רקע הדברים

2. ביום 13.8.2024 הוגש כנגד העורר כתב אישום המייחס לעורר עבירות של אינוס, לפי סעיף 345(א)(1) לחוק העונשין (להלן: החוק); ניסיון אונס, לפי סעיף 345(א)(1) לחוק בצירוף סעיף 25 לחוק; מעשה סדום בנסיבות מחמירות, לפי סעיף 347(ב) לחוק, בנסיבות סעיף 345(א)(1) לחוק; מעשים מגונים בנסיבות מחמירות, לפי סעיף 348(ג) לחוק; ושידול קטין לשתיית אלכוהול, לפי סעיף 193א(א) לחוק (תפח"ע 30689-08-24).

עמוד 1

בתמצית, על-פי המתואר בכתב האישום, ביום 14.7.2024, סמוך לשעה 22:30, עצר העורר את רכבו בשעת לילה מאוחרת ליד תחנת אוטובוס בצומת, בה עמדה המתלוננת, קטינה בת 15. העורר שאל את המתלוננת לאן היא צריכה להגיע, וכשהשיבה לטבריה, הציע לה לעלות לרכב, וזו עשתה כן. לשאלתו של העורר, המתלוננת הציגה עצמה כבת 16 שנים. על פי המתואר בכתב האישום, מעת שעלתה המתלוננת לרכבו של העורר, ובמשך כ-4 שעות, העורר שידל את המתלוננת לשתות אלכוהול מספר פעמים, נישק אותה בפיה מספר פעמים, הניח את ידו קרוב למפשעתה, הציג לה תמונה של איבר מין, נגע בשדיה, ליקק את גופה, החדיר את אצבעותיו לאיבר מינה מספר פעמים, הכניס את איבר מינו לפיה של המתלוננת, וניסה להחדיר את איבר מינו לאיבר מינה של המתלוננת פעמיים, הכל בניגוד לרצונה של המתלוננת, עד שזו לבסוף הצליחה לברוח מרכבו של העורר.

3. בד בבד עם הגשת כתב האישום, הוגשה בקשה לעצור את העורר עד לתום ההליכים נגדו.

ביום 10.11.2024, בהסכמת העורר, בית המשפט (השופט מ' מרגלית) הורה על מעצרו עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו, תוך שמירה על זכותו להגיש בקשה לעיון חוזר בהחלטה זו בכל עת.

4. ביום 24.7.2025 הוגשה לבית משפט זה בקשה שנייה להארכת מעצרו של העורר ב-90 ימים נוספים, בהתאם לסעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (המ"ע 65856-07-25). בתום הדיון שנערך בעניין הבקשה, ביום 31.7.2025, הודיע בא-כוח העורר כי לא יתנגד להארכת המעצר, אך ביקש כי שירות המבחן יכין תסקיר משלים בעניינו של העורר. המשיבה התנגדה לבקשה.

בהחלטתו בתום הדיון, קיבל בית משפט זה (השופט ע' גרוסקופף) את הבקשה להארכת המעצר ב-90 ימים נוספים, נוכח הסכמת העורר (להלן: החלטת בית משפט זה מיום 31.7.2025). לצד זאת, קבע בית המשפט כי:

"למרות התנגדות המבקשת, מצאתי לנכון להיענות לבקשת המשיב כי יוכן תסקיר משלים נוסף בעניינו, וזאת בהינתן התמשכות המעצר, ורמת המסוכנות הנלמדת מכתב האישום בלבד (למשיב אין עבר פלילי), שהיא גבוהה, אך אינה ברף העליון. משכך, סבורני כי הגיעה העת לבחון בחיוב את האפשרות להעברת המשיב לחלופת מעצר בפיקוח אלקטרוני, ככל שתוצג חלופה הולמת שכזו. לאור זאת, מתבקש שירות המבחן להכין, עד ליום א', 17.8.2025, תסקיר משלים אשר יבחן את החלופה החדשה שתוצע על ידי המשיב. כן יתבקש שירות המבחן להעביר את עמדת המתלוננת, אשר לא נבחנה על ידו בעבר. לאחר שיתקבל התסקיר המשלים, יקיים בית המשפט קמא דיון לצורך עיון חוזר בתנאי המעצר." (ההדגשות הוספו - י' כ').

5. ביום 17.8.2025 הגיש שירות המבחן תסקיר משלים בעניינו של העורר. במסגרת התסקיר ציין שירות המבחן כי בהמשך לתסקירים הקודמים שנערכו, התרשמותו הכללית היא כי חלה הפחתה מסוימת ברמת המסוכנות של העורר, וכי הסיכון הנשקף ממנו כיום אינו גבוה. שירות המבחן אף בחן את חלופת המעצר החדשה שהציע העורר - מעצר בית בפיקוח אלקטרוני בדירה שכורה בחיפה ובפיקוח של מספר מפקחים - והעריך כי נוכח הסיכון הנשקף מהעורר ניתן להיעזר במפקחים, אשר מבינים את תפקידם, ולהפחית מהסיכון הנשקף מהעורר. בהמשך לכך, ציין שירות המבחן כי למעט שניים מהמפקחים שהוצעו, שאר המפקחים שהוצעו, ארבעה במספר, מתאימים לשמש כמפקחים במסגרת החלופה המוצעת.

כמו כן, בהתאם להחלטת בית משפט זה מיום 31.7.2025, במסגרת התסקיר המשלים הובאה עמדת המתלוננת, שניתנה בעקבות שיחה עם אביה (מאחר שהמתלוננת הינה קטינה). כך, הובאו דבריו של האב כי בכל פעם שנשקלת אפשרות לשחרורו של העורר למעצר בית, מצבה של המתלוננת מתדרדר באופן ניכר. כמו כן, לדברי האב חלה רגרסיה משמעותית בתפקודה ובמצבה הנפשי של המתלוננת, לרבות מספר ניסיונות אובדניים, חלקם בחודשים האחרונים, וכן כי מצבה הפיזי של המתלוננת ירוד. אי לכך, אביה של המתלוננת ביטא הסתייגות נחרצת משחרורו של העורר לחלופת מעצר, והביע חשש ממשי כי שחרורו של העורר למעצר בית יוביל להחמרה נוספת במצבה הנפשי של המתלוננת.

בהסתמך על האמור, המליץ שירות המבחן כי ככל שבית המשפט יורה על שהייתו של העורר במעצר בית, יש להוסיף למעצר זה אלמנט פיקוח חיצוני בדמות פיקוח אלקטרוני, ולצד אלו הטלת צו פיקוח מעצר למשך שישה חודשים, איסור שהייה עם קטינים ואיסור צריכת חומרים משני תודעה.

6. ביום 1.9.2025 התקיים דיון בעניינו של העורר בפני בית המשפט המחוזי. בהמשך לכך, ביום 3.9.2025, ניתנה החלטתו של בית המשפט המחוזי (השופט ג' צפריר) בה נדחתה בקשת העורר לעיון חוזר בתנאי מעצרו.

בית המשפט עמד על כך כי בהחלטתו מיום 31.7.2025 הורה בית משפט זה לבחון בחיוב את אפשרות העברת העורר לחלופת מעצר תוך מתן משקל לעמדת המתלוננת, ומכך יש ללמוד כי "למול החובה לבחון אפשרות הפוגעת פחות בחירות המבקש [העורר בעניינו - י' כ'], ניצב האינטרס של המתלוננת."

לגופו של עניין, בית המשפט המחוזי קבע כי על פי כתב האישום עבר העורר עבירות חמורות ביותר, באופן המעיד על רמת מסוכנות גבוהה הנשקפת מהעורר, בניגוד לאמור בתסקיר מטעם שירות המבחן. לצד זאת, עמד בית המשפט על מצבה הנפשי ומצבה הפיזי הקשה של המתלוננת, שבא לידי ביטוי גם בניסיונות אובדניים שביצעה. עוד ציין בית המשפט כי בהתאם לנתונים שנפרשו בפניו, החלטה

בעניין שינוי תנאי מעצרו של העורר עשויה, בסבירות גבוהה, להרע באופן ניכר את מצבה הנפשי והפיזי של המתלוננת, ויש לתת לכך משקל משמעותי. בית המשפט הוסיף כי אין בכך שהמתלוננת סיימה להעיד כדי להמעיט מהצורך לשקול את השפעת שינוי תנאי המעצר של העורר על מצבה של המתלוננת. בית המשפט ציין בהקשר זה כי אין לשלול את האפשרות שהמתלוננת תוזמן להעיד פעם נוספת, וכך אף נאמר על-ידי בא-כוח העורר. טרם סיום, הבהיר בית המשפט המחוזי כי מצבה הנפשי והפיזי של המתלוננת טרם הובא בפני בית המשפט המחוזי או בפני בית המשפט העליון, וכעת, משהוצגה תמונה זו בפני בית המשפט, לא ניתן לקבל את בקשת העורר לשחרורו לחלופת מעצר.

הערר שבפני

7. על החלטה זו של בית המשפט המחוזי, הוגש הערר שבפני.

בערר ביקש העורר כי אורה על שחרורו לחלופת מעצר בפיקוח אלקטרוני, בהתאם להמלצת שירות המבחן. לטענתו, בית המשפט המחוזי לא קיים את החלטת בית משפט זה מיום 31.7.2025 כלשונה. בפרט, לטענת העורר, מצבה הנפשי של המתלוננת הובא בפני בית משפט זה (השופט ע' גרוסקופף), עובר למתן החלטתו, בין היתר באמצעות באת-כוח המתלוננת שנכחה בדיון בפניו, וכי דבר לא השתנה מאז אותו דיון. על כן, לשיטתו, שגה בית המשפט המחוזי בקבעו כי מצבה של המתלוננת לא הובא בפני בית המשפט עד כה. עוד טען העורר כי האפשרות שהמתלוננת תוזמן שוב להעיד כנגד העורר, אליה התייחס בית המשפט המחוזי, היא אפשרות תיאורטית בלבד.

8. ביום 21.9.2025, התקיים בפני דיון בערר. במסגרת הדיון, חזר בא-כוח העורר על טענותיו, והדגיש כי לשיטתו בית משפט קמא חטא להחלטת בית משפט זה מיום 31.7.2025, בכך שנתן עדיפות מוחלטת, לטענתו, למצבה של המתלוננת למול הפגיעה בחירותו של העורר. כמו כן, נטען כי מצבה של המתלוננת אכן הובא באופן מלא בפני בית משפט זה (השופט ע' גרוסקופף), לרבות בכך שהופיעה באת-כוח המתלוננת במסגרת הדיון שנערך בפניו, על אף שהדבר אינו מופיע בפרוטוקול אותו הדיון. מנגד, באת-כוח המשיבה, טענה כי אין לקבל את הערר, והדגישה כי חלופת המעצר המוצעת הינה חלופה שנבחנה זה מכבר בבית המשפט המחוזי ונדחתה; כי עמדת המתלוננת לא הוצגה בפני בית משפט זה; וכן כי בהתחשב במצבה הנפשי והפיזי הקשה של המתלוננת, כמו גם ברמת המסוכנות הגבוהה הנשקפת מהעורר, דומה כי אף בהתאם להחלטתו של בית משפט זה (השופט ע' גרוסקופף), אין להתערב בהחלטת בית המשפט המחוזי.

דיון והכרעה

9. טרם אדון בערר לגופו, אבקש להבהיר כי הערר שבפני איננו מהווה ערעור או הזדמנות לעיון מחדש

בהחלטת בית משפט זה (השופט ע' גרוסקופף) מיום 31.7.2025, אלא עניינו בערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי, באשר ליישום החלטתו של בית משפט זה מיום 31.7.2025. על כן, אין מקום לטיעונים החותרים תחת החלטתו של בית משפט זה והאופן שבו אוזנו במסגרתה מסוכנותו של העורר והימשכות הליכי מעצרו, תוך התחשבות במצבה של המתלוננת. החלטה זו עומדת בעינה, ועל כן דעתי, אף לו יכול והייתה שונה לו הבקשה הייתה נדונה בפניי (ואיני אומר שאלו הם פני הדברים), נסוגה בפני דעתי של חברי, השופט ע' גרוסקופף, בהקשר לאותה החלטה.

10. במסגרת הערר, טוען העורר כי בית המשפט המחוזי, הלכה למעשה, לא יישם את החלטתו של בית משפט זה מיום 31.7.2025, בכך שדחה את בקשתו לשחרור לחלופת מעצר. להשקפתי, עיון בהחלטה האמורה של בית משפט זה מיום 31.7.2025 ובהחלטתו של בית המשפט המחוזי, מעלה כי אין ממש בטענה זו.

תחילה, אבקש לציין כי טענת העורר לפיה מצבה הנפשי והפיזי של המתלוננת הובא כבר בפני בית משפט זה במסגרת הדיון שהתקיים ביום 31.7.2025, נדמה שמקורה בטעות. כך, בפרוטוקול הדיון מיום 31.7.2025 אין תיעוד לנוכחות של באת-כוח המתלוננת, והדיון כלל לא נגע למצבה של המתלוננת. הדבר אף עולה בפירוש מהחלטת בית משפט זה מיום 31.7.2025, אשר קבע כי יש להביא את עמדת המתלוננת בפני בית המשפט המחוזי, מאחר שזו "לא נבחנה על ידו בעבר". משאלו הם פני הדברים, נראה כי עמדת המתלוננת הובאה לראשונה בפני בית המשפט המחוזי במסגרת ההחלטה מושא הערר, ולא לפני כן.

11. אשר לטענה כי ההחלטה נושא הערר לא מיישמת כראוי את החלטת בית משפט זה מיום 31.7.2025, הרי שבהחלטה זו לא נקבע כי יש לשחרר את העורר לחלופת מעצר בפיקוח אלקטרוני, אלא נקבע בה כי על בית המשפט המחוזי "לבחון בחיוב את האפשרות להעברת המשיב לחלופת מעצר בפיקוח אלקטרוני, ככל שתוצג חלופה הולמת שכזו". זאת, תוך שנקבע מפורשות כי בבחינת חלופה זו על בית המשפט המחוזי להתייחס לתסקיר המשלים ולעמדת המתלוננת שיוגשו לבית המשפט טרם יתקיים הדיון בבקשה לעיון החוזר בתנאי מעצרו של העורר.

בית המשפט המחוזי אכן שקל בחיוב מצד אחד את האפשרות לשחרר את העורר לחלופת המעצר המוצעת, לרבות לאור האמור בהמלצת שירות המבחן, אך מצד שני שקל את מצבה של המתלוננת, אשר הובא בפניו לראשונה במסגרת ההחלטה. לאחר ששקל את שני אלו, בית המשפט המחוזי החליט את שהחליט, ובכך אין כל סתירה להחלטת בית משפט זה מיום 31.7.2025..

12. יוטעם כי אף את הטענה לפיה החלטת בית משפט זה מיום 31.7.2025 (השופט ע' גרוסקופף) קובעת, הלכה למעשה, כי ככל שבית המשפט המחוזי סבר כי חלופת המעצר המוצעת הינה ראויה, אז

היה עליו להורות על שחרורו של העורר לחלופת המעצר, יש לדחות.

ראשית, בהחלטת בית המשפט המחוזי לתת משקל, ואף משקל מכריע יש לומר, לעמדת המתלוננת, אין כל סטייה מהחלטת בית משפט זה מיום 31.7.2025, אלא קיומה כלשונה. בהחלטה מיום 31.7.2025 נקבע מפורשות כי עמדתה של המתלוננת תידון במסגרת הבקשה לעיון חוזר בתנאי מעצרו של העורר, ובית המשפט המחוזי יאזן בינה לבין הנטייה "לבחון בחיוב" את שחרורו של העורר לחלופת מעצר. על כן, העובדה שבנסיבות העניין הספציפיות, ובפרט בהתחשב במצבה של המתלוננת, בית המשפט המחוזי בחר לתת משקל משמעותי, ואף מכריע, למצבה של האחרונה, אין בה כדי להוות סטייה מהחלטת בית משפט זה.

שנית, לעניין קביעת החלטת בית המשפט המחוזי כי רמת המסוכנות הנשקפת מהעורר היא גבוהה. אכן התסקיר המשלים מעיד על השקפתו של שירות המבחן כי חלה הפחתה ברמת המסוכנות הנשקפת מהעורר, וכן מעיד על התרשמותו של שירות המבחן מהתאמתם של חלק מהמפקחים שהוצעו למלאכת הפיקוח על העורר. עם זאת, בית המשפט המחוזי סבר אחרת משירות המבחן לעניין רמת המסוכנות הנשקפת מהעורר. בכך, בית המשפט השתמש בסמכות המוקנית לו ככלל, ובהתאם להחלטת בית משפט זה מיום 31.7.2025 בפרט, לבחון את רמת המסוכנות הנשקפת מהעורר, ולבחון האם בחלופת המעצר המוצעת יש כדי ליתן מענה הולם לרמת המסוכנות שקבע. החלטתו של בית המשפט המחוזי שלא להורות על שחרורו של העורר לחלופת מעצר אינה סותרת את החלטתו של בית משפט זה מיום 31.7.2025, ובוודאי שלא ניתן לקבוע את קיומה של סתירה בין החלטתו של בית המשפט קמא לבין החלטתו של בית משפט זה מיום 31.7.2025, משנוסף לאמור לעיל לעניין המסוכנות הנשקפת מהעורר, עומדים גם הממצאים באשר להשפעה של שחרורו של העורר לחלופת מעצר על המתלוננת (עניין אשר בהחלטה מיום 31.7.2025 נקבע במפורש שיש לבחון אותו).

13. נוכח האמור לעיל אין בסיס לטענה שבית המשפט המחוזי טעה לגופו של עניין וכך גם באשר לטענה שיש להתערב בהחלטתו משום שהיא סותרת, כביכול, את החלטת בית משפט זה מיום 31.7.2025.

14. משכך, דין הערר להידחות. יצוין כי אין באמור כדי לגרוע מזכותו של העורר להגיש בעתיד בקשה לעיון חוזר בתנאי מעצרו לבית המשפט המחוזי.

ניתנה היום, י"ג תשרי תשפ"ו (05 אוקטובר 2025).

יחיאל כשר
שופט